

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 25.000

Letna inozemstvo Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol. 30

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXXVI. - Štev. 21 (1803)

Gorica - četrtek, 24. maja 1984 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Poziv k sožitju Mogočna manifestacija slovenstva v Gorici Pertini v Vatikanu

Italijanska republiška ustava jamči enakopravnost vseh državljanov pred zakonom in pravico manjšin, da jih štiti posebne norme.

Prepričani smo o pomembnosti in pomenu teh načel, za katere mislimo, da so temeljni pogoj za uresničenje popolne demokracije. Zaradi tega nalaga prisotnost slovenske narodne skupnosti v naši deželi slehernemu državljanu in institucijam moralno in državljansko dolžnost, da zagotovijo manjšini osnovne pravice, ki jih jamči ustava naše države.

V zvezi s tem so v tekoči zakonodajni dobi razne politične sile predložile parlamentu kar štiri zakonske osnutke. Ne nameravamo tu obravnavati posameznih predlogov. Kar hočemo glasno potrditi, je naša skupna volja, da bi bil sprejet v doglednem času, vsekakor že v tej zakonodajni dobi, zakon o globalni zaščiti, ki bi dejansko ustrezal stvarnim zahtevam slovenske narodne skupnosti v Furlaniji-Juljski krajini.

Zgodovina in spori, ki so v zadnjem stoletju označevali življenje našega mesta, utegnejo biti razumljiv vzrok za težave, ki jih toliki Tržačani italijanske in slovenske narodnosti še danes občutijo, kadar se kritično spoprijemajo z dogodki lastne preteklosti in sedanjosti.

Mi mladi pa smo vseeno prepričani, da to nikakor ne sme postati izgovor za ponovno odložitve zaščitnega zakona. Že zakon sam more namreč potrditi vrednost današnjega dne, našega časa in načel, na katere se hoče večina mladih sklicevati, to so načela demokracije, strpnosti, spoštovanja in sožitja.

K pisanju tega poziva nas sili dejstvo, da smo tudi mi sami, v prvi osebi, doživeli posledice sovraštva in nacionalistične gonje, ki so se čisto rodile iz napačne informiranosti mnogih mladih in zelo mladih. Toda največja spodbuda nam prihaja od tih, ker smo opazili, da obstaja, kjer so se vrednote spoštovanja in solidarnosti uveljavile, široko hotenje istih mladih, da bi se medsebojno poznali in si izmenjali različne izkušnje na zgodovinski, kulturni in človeški ravni.

Hočemo, da s strani mladih, ki so čisto pahnjeni na rob političnega in socialnega življenja, seže do celega mesta in njegovih vladnih organov sporočilo, ki vzbuja vero v premostitev obstoječih ločevanj, v dokončno uveljavitev spoštovanja nasproti teptanju pravic, dialoga nasproti molku, zaupanja nasproti nezaupanju.

Prepričani smo, da med nami vsemi ostajajo potrebni razum, občutljivost in volja za doseganje teh ciljev.

Prosimo, da ne bi prezrli ali podcenjevali tega našega napora, ampak da bi, nasprotno, v celoti sprejeli njegovega duha in namen. Povsem pripravljeni smo, prispevati svoj delež. Prosimo samo, da ne bi bili v tem osamljeni.

M. O. SKGZ, M. S. SSK, SZSO, Slovenski taborniki, ZKMI, ZSMI, AGESCI branca R. s., Gioventù aclista.

Poljaki so slavili bitko za Monte Cassino

Pred 40 leti, 18. maja 1944, prav na rojstni dan sedanjega papeža, so poljske čete II. armadnega korpusa generala Andersa zavzele Monte Cassino, na katerem je stal slaven benediktinski samostan, ki je bil le še kup razvalin.

Poljaki so to obletnico praznovali ločeno: 17. maja se je na nekdanjem bojišču mudila uradna poljska delegacija, ki jo je vodil šef države Henryk Jablonski, ki je tudi predsednik Združenja bivših borcev, naslednji dan pa je na Monte Cassinu maševal poljski primas kardinal Glemp, ki so ga spremljali preživeli poljski borci, ki živijo v tujini.

Papež Janez Pavel II. je sprejel v okviru proslav 6.000 Poljakov — v glavnem so bili iz zahodnih držav — in jim med drugim dejal, da je Cassino živ simbol, v katerega veruje ves narod. Kakor se je

Glas slovenske manjšine od Trbiža do Milj je morda najbolj pristno zazvenel v nedeljo 20. maja letos na goriškem Travniku. Enotna slovenska manifestacija je vsem jasno dokazala, da je slovenska narodna skupnost v zamejstvu eno samo in nedeljivo telo, ki se zaveda svoje zahteve po zaščiti in samobitnosti. Z velikim dostojanstvom in obenem z odločnostjo in pogumom je tako slovenska manjšina v Italiji dokazala — tudi širši italijanski javnosti — da zavestno zasleduje določene cilje in da z vso odgovornostjo terja od države to, kar ji po naravnih zakonih in ustavnih načelih pritiče.

Na zgodovinskem in za vse Slovence (posebej goriške) pomenljivem Travniku se je zbralo nad deset tisoč slovenskih ljudi s Tržaške, z Goriške, iz Beneške Slovenije, Režije in Kanalske doline. S transparenti so posamezne organizacije in društva dokazovali svojo pripadnost manjšinskemu telesu in svojo osnovno zahtevo po doseganju globalne zaščite. Preveč je bilo udarnih in učinkovitih gesel, da bi lahko tu vse zabeležili. Res pa je, da smo prav v tem zabeležili močno voljo

našega vsesplošnega slovenskega življenja na Primorskem. Kot nekoč s puntarskim bojem za »staro pravdo«, tako se je danes tu spet zgrnila edinstvena slovenska množica s klicem po pravici in svobodi.

Lepo majsko vreme je še poudarilo slavnostno in veselo vzdušje, ki je že prve dopoldanske ure botrovalo celotnemu dnevu. Velike trume ljudi so prihajale v Gorico z vsemi možnimi sredstvi: avtobusi, osebnimi avtomobili, celo s posebnimi vlakom iz Trsta. Možje, žene, mladina, dijaki, skavti, taborniki, člani posameznih kulturnih in športnih društev, z eno besedo — navdušeni Slovenci in Slovenke so prihitali na trg pod starodavnim goriškim gradom, da bi tu miroljubno a zavestno in zavzeto manifestirali za svoje pravice.

Treba je dodati, da je bilo res dobro poskrbljeno za red in varnost. Goriška kvestura in prefektura sta, že prej dobro seznanjeni s prireditvijo, vzorno poskrbeli za red in miren potek manifestacije. Za vse to je šla ob koncu tudi enotna delegacija do goriškega prefekta, da ga seznanji z uradnim potekom in zaključki.

Evropa 1984

Letos poleti bodo na vrsti druge volitve v evropski parlament. 17. junija bodo šli milijoni evropskih volivcev na volišča, da s svojim glasom ponovno izberejo svoje predstavnike v tem pomembnem nadnarodnem telesu. Vse to pa nam obenem nudi možnost za krajše razmišljanje o vprašanju današnje evropske stvarnosti.

PRVI KORAKI

Ko se je pred mnogimi leti začela snovati ideja evropske združitve, je bilo javno mnenje posameznih evropskih narodov (danes prek svojih držav, včlanjenih v EGS) še malo osveščeno in pripravljeno na naslednje faze. Prišlo je postopno do ustanovitve sedanjih evropskih organov, prek Evropske jeklarske premogovne skupnosti in Evratoma do Skupnega trga, nato do prvih parlamentarnih skupščin in ministrskih komisij. Če so bili prvi med pobudniki te Evrope držav veliki politiki kot Adenauer, De Gasperi, Schuman in Monnet, so pa do dolgih letih počasi nastopili tudi posamezni evropski narodi in se priklopali do zavesti, da je treba delati za neko skupno, novo in naddržavno skupnost, ki pa ne sme mimo stvarnosti posameznih nacionalnih skupin.

PRVE VOLITVE

Leta 1979 smo imeli prve neposredne volitve v evropski parlament. Že to samo dejstvo je vzbudilo veliko zanimanje prizadete evropske javnosti, saj je ta korak pomenil prvi direktni stik evropskih na-

rodov z novo stvarnostjo. Vse volilne agitacije so poudarjale veliki pomen teh prvih volitev, ko so zainteresirani volivci lahko s svojim glasom soodločali pri gradnji te druge, zgodovinske faze v evropskem združevanju.

Volitve so šle mimo, skupščina, izvoljena v Strasburgu je začela delovati kot aktiven člen v verigi evropskih organov. Evropski parlament je začel tako delovati in nastopati kot resničen izraz volje milijonov volivcev, ki so od Irse, Velike Britanije, Francije, Nizozemske, Belgije, Luksemburga, Nemške zvezne republike, Danske, Italije in Grčije manifestirali svojo evropsko zavest.

KAJ SE JE DOSEGLA

Ali je medtem evropska skupščina dosegla svoje cilje in namene? Težko je tu bežno naštet vse razne plati njenega dosedanjega udejstvovanja. Ne smemo najprej pozabiti, da parlament v Strasburgu danes še nima tiste zakonodajne in odločitvene vloge, kot jo imajo parlamenti posameznih držav-članic. Izvršno oblast imajo še vedno v rokah ministrske komisije (vlade), ki so se večkrat znašle v polemiki s parlamentom ali pa enostavno niso upoštevale njegovih predlogov.

Treba bo še veliko naporov na tej poti, da bo parlament postopno res lahko tudi dejansko soodločal v evropski politiki. Treba pa je priznati, da je prav parlamentarna skupščina vseno dala lep prispevek v boju za razne civilne pravice in tudi priznanje za razne načelne probleme, za vzpodbudo vladam v njih delu, itd.

Naj še dodamo, da je prav letos prišlo do važnega izglasovanja, namreč dokumenta za Evropsko unijo. Ta bo verjetno v naslednjih letih pripomogel k vedno večji uveljavitvi tudi evropskega parlamenta ter večjemu sodelovanju prav od strani baze same.

KAJ PA MI?

Javno mnenje in politične sile so zavzele vedno bolj pozitivne odnose do evropske problematike. Tudi mi, kot pripadniki slovenskega in širšega slovanskega sveta (ki danes nima še možnosti vključitve v to politično stvarnost) čutimo dolžnost in tudi pomembno poslanstvo, da pri tem po svojih močeh sodelujemo.

Zato je prav, da se tudi naše samostojne slovenske politične sile aktivno spoprimejo s to stvarnostjo in tako nakažejo tisto pot, ki si jo mi vsi želimo. Mimo Evrope držav, ki je že stvarnost, mora priti do Evrope dežel in narodov, ki bo edina lahko uresničila težnje vseh evropskih narodnostnih skupnosti.

KLIC PO ENOTNI ZAŠČITI ZA VSE SLOVENCE V DEŽELI

Na odru sredi Travnika so se zvrstili predstavniki enotne slovenske delegacije z govorniki vred. Tako so ob določeni uri nastopili in izrazili vse težnje slovenske manjšine v Italiji v današnjem trenutku. Prvi je v imenu kulturnih društev Beneške Slovenije in videmske pokrajine spregovoril Viljem Černo, ki je tudi prinesel uvodni pozdrav delegacije vsem zborovalcem. Nato so po vrstnem redu spregovorili Boris Race za SKGZ, Jože Cej za PSI, Rafko Dolhar za SSK, Marija Ferletič za SSO ter sen. Jelka Gerbec za PCI. Ne moremo tu naštevati vsebine iz vseh nastopov posameznih govornikov. Poudarimo naj predvsem, da so se vsi zavzeli za celovito zakonsko zaščito Slovencev na celotnem ozemlju naše dežele, za izvajanje ustave in mednarodnih pogodb, za priznanje kulturnih, socialnih in drugih pravic, za mirno in prijateljsko sožitje v deželi. Posebej pa še za to, da v senatu res kar se da hitro steče zakonodajna pot (prav prejšnjo sredo je prišlo do začetka razprave v ustavni komisiji senata).

Na koncu vseh nastopov je bila sprejeta vsebina telegramov, ki so jih zborovalci naslovili na predsednika republike Pertinija, predsednika senata Cossigo, predsednika poslanske zbornice Jottijevu ter predsednika vlade Craxija. V vseh teh telegramih izražajo zahtevo po dejanski uresničitvi zakonske zaščite za vse Slovence v Italiji.

Manifestacije se je udeležilo tudi veliko izvoljenih predstavnikov, med temi veliko parlamentarcev. Prisotna je bila tudi podpredsednica senata Gigliolo Tedesco. Posebno značilna je bila prisotnost prav pod odrom vseh slovenskih županov naše dežele, ki so z uradnimi znaki svoje službe pokazali na uradno prisotnost zastopanih občinskih uprav.

RAZGLAŠENI ZVOKI...

Teško bi bilo pričakovati potek tako velike slovenske manifestacije v samem srcu Gorice brez kake razglašene note. Iskreno pa moramo pripisati, da je manifestacija sama potekla v najlepšem redu in brez incidentov. Tudi to dela čast našemu mestu, ki se ni dalo zapeljati od peščice prenapetežev iz vrst protislovenskih gibanj kot sta npr. Lega Nazionale ali pa MSI.

Manj časti pa dela izjava, ki jo je dal goriški občinski odbor. V tej izjavi se poudarja, da lahko take pobude kot je goriška manifestacija ustvarjajo nerazumevanje med tu živčima narodnostima, obenem pa se sklicuje na italijanstvo Gorice. Zato tudi izjave (še vedno v tem dokumentu) o želji po uresničenju zaščite v duhu znane resolucije o zakonski zaščiti Slovencev, ki jo je nedavno sprejel občinski svet, tu izplahnijo. Jasno je, da ta dokument ni izraz celotnega občinskega odbora, saj je prav predstavnik Slovenske skupnosti v njem odločno protestiral proti taki izjavi. Značilno pa je, da je socialistični podžupan te teze italijanske večine sprejel!

Na vsak način je goriška manifestacija v celoti uspela in popolnoma dosegla svoj cilj. Slovenski človek v zamejstvu je s tem spet okrepil svojo zavest o pripadnosti skupni stvari in predvsem skupni idealni borbi za končno uresničitev vseh naših pravic.

Spectator

Zaključila se je konferenca italijanskih škofov

Ob zaključku 22. konference so italijanski škofje objavili posebno poslanico, v kateri govorijo o miru, pomanjkanju delovnih mest v Italiji, o lakoti v svetu in o uživanju mamil. Škofje pravijo, da je oznanjati in delati za mir prva in najvišja dolžnost. Kar se tiče presenetljivih znanstvenih odkritij ta povzročajo z ene strani navdušenje, z druge strani pa prinašajo obubožanje človeka.

Predsednik italijanske republike Pertini je v ponedeljek 21. maja uradno obiskal Vatikan, čeprav se je zasebno v Vatikanu že dvakrat sestal s papežem Janezom Pavlom II. in sicer leta 1978 in 1979. Celotno Pertinijevo spremljevalstvo je obsegalo 22 oseb. Med njimi sta bila tudi predsednik vlade Craxi in zunanji minister Andreotti.

Obisk se je začel z zasebnim razgovorom med papežem in Pertinijem. Trajal je 43 minut. Nato so papežu predstavili ostale člane delegacije. Sv. oče je v svojem govoru dejal, da kot rimski škof deli veselje, pa tudi težave vsega italijanskega ljudstva, ki vsak dan izpričuje toliko duhovnih vrednot. To duhovno dediščino je treba ohraniti. Vsa Italija naj si prizadeva za uveljavljanje dostojanstva človekove osebnosti ne samo doma, temveč tudi drugod po svetu in naj bedi nad mirom, ki pa ni možen brez spoštovanja človekovih pravic.

Pertini je v odgovoru omenil novi konordat med Italijo in Vatikanom, ki naj bo vir prijateljstva, sodelovanja in medsebojnega spoštovanja, opozoril na nevarnost jedrskega spopada in izrazil željo, da bi morda te nevarnosti in lakote prenehala obstajati.

Sledila je izmenjava darov. Ko je Pertini odhajal, je ganjen dejal sv. očetu: »Kako srečna bi bila danes moja mati, če bi mogla videti, kako daleč je prišel njen sin!« In nato: »Ostanite mi prijatelji! Tako sem tega potreben.« Sv. oče je odgovoril: »Ostajam vam zvest dan za dnem.« Hotel je reči, da moli vsak dan za Pertinija.

Papež bo Pertiniju vrnil obisk v soboto 2. junija.

Raziskave o blaginji

Sredstva množičnega obveščanja v Italiji so v zadnjih tednih poročala o raziskavah zavoda Censis o blaginji v 95 italijanskih pokrajinah. Iz poročila izhaja, da je Trst na prvem mestu. Lestvica je bila sestavljena na podlagi 29 kazalnikov, med katerimi naj omenimo: dohodek na osebo, višino bančnih vlog, porabo bencina, znesek pokojnin, število sob, telefonov in barvnih televizorjev, športne naprave, otroške jaslji, število postelj v bolnišnicah, odstotek samomorov in ropov in tako dalje.

Podatke je najprej objavil tednik »Mondo«, nakar je neka tiskovna agencija to raziskavo razširila in tako so se o lestvici blaginje razpisali vsi časniki in revije.

Isti zavod Censis pa je približno v istem času opravil še neko drugo podobno raziskavo, ki jo je objavil tednik »Oggi«. Po tej raziskavi se je Trst uvrstil šele na 34. mesto na lestvici. Zadnja uvrščena pokrajina na prvi lestvici Avellino pa se je povzpela v drugi lestvici na sredino.

Pri zavodu Censis niso bili prav nič v zadregi. Povedali so, da sredstva množičnega obveščanja pač jemljejo za svoje članke v pošte samo nekatere podatke. Tako so pri tedniku »Mondo« sestavili lestvico samo na podlagi podatkov, ki so raziskali gospodarsko blaginjo, pri tedniku »Oggi« pa so se za sestavo lestvice naslonili na podatke, ki zadevajo stanje družin: vzajemnost, število porok in razporok.

Za Trst je pač znano, da je kar veliko družin, ki jih sestavlja ena sama oseba. Pa tudi sicer slika družine v Trstu ni ravno najbolj rožnata, na žalost niti slika slovenskih družin.

Sedaj pa nastane vprašanje, katera izmed teh dveh raziskav je bolj verodostojna. Pri zavodu Censis na to vprašanje ne marajo odgovoriti. Ena in druga raziskava kaže samo na neki vidik zapletene družbene stvarnosti. Skušajmo pa sami odgovoriti na to vprašanje, kaj nam več pomeni: ali visoka bančna vloga ali pa redno družinsko življenje? Za nas Slovence je odgovor na to vprašanje življenjskega pomena, saj je samo trdna in zdrava družina temelj za naš obstanek. - M. B.

Tržaški škof obiše župnijo Trebče

SAMOSTOJNA KAPLANIJA
IN ŽUPNIJA

Nekaj več kot eno stoletje obstoji v Trebčah samostojno dušno pastirstvo. Prej je to naselje spadalo pod župnijo Opčine. Opendski kaplan Tomaž Prettner se je prvi samostojno zanimal za vernike v Trebčah do leta 1864. Eno leto je prihajal ssem Franc Pašič, do 1865. Sledil mu je Bernard Hočevar do 1867. Tudi štirje njegovi nasledniki so v Trebčah delovali le malo let: Andrej Pacor do 1869, Anton Nadrah do 1874, Edvard Grossmann do 1882 in drugi Andrej Pacor do 1890. Malo več časa je Trebče upravljal Anton Koželj, do 1905, in še več časa Franc Stefanutti, do 1925. Po njegovem odhodu je osebno prihajal v Trebče opendski župnik in dekan msgr. Andrej Cink od 1925 do 1942, ko je prišel v duhovnijo Ernest Bele, ki je kaplanijo vodil štiri leta. Ko je ta odšel, je skrb zanjo spet prevzel Andrej Cink in jo vodil do svoje smrti 12. aprila 1950.

Dne 16. junija 1950 je prišel v Trebče Alojzij Rozman, ki je ostal tu 32 let, do svoje smrti 3. maja 1982. Dne 5. decembra 1954 je bila v Trebčah kanonično ustanovljena župnija in Alojzij Rozman je bil 1. decembra 1959 umeščen za župnika potem ko je 30. julija 1959 civilna oblast izdala odlok o priznanju župnije.

KAPELICA IN CERKEV

Pravijo, da je na ozemlje sedanje župnije prvotno prišlo nekaj družin s priimkom »Kralj« in »Čuk«, ki sta še danes najštevilnejša v vasi. Očistili in iztrebili so kraško gmajno ter naselje imenovali »Trebež« — iztrebljena gmajna. Pozneje je iz tega nastal »Trebče« in nazadnje Trebče. Danes ima vas in župnija 533 prebivalcev.

Na kraju, kjer zdaj stoji župnijska cerkev, so zgradili najprej cerkvico, ki je bilo posvečena sv. Križu. Okrog nje je bilo pokopališče. Ko pa je število prebivalcev naraslo, so v letih 1855-1856 zgradili cerkev. Samostojna kaplanija so Trebče postale 14. novembra 1861. Bila je to podružnica openske župnije in so zato duhovniki z Opčin prihajali v Trebče.

V letih 1864-1865 so cerkev povečali in izbrali apostola sv. Andreja za zavetnika. Leseni oltar sv. Križa so prenesli v kapelico na novem pokopališču. Stolna cerkev sv. Justa je cerkvi darovala oltar sv. Justa, ki je iz kararskega marmorja iz leta 1700. Ko je župnik Andrej Cink prihajal z Opčin v Trebče, so župljani leta 1932 postavili veliki oltar iz kraškega kamna. Od 22. okt. do 30. nov. 1958 je slikar Tone kralj delal sliko Zadnje večerje na steni v ozadju cerkve. Na stropu v prezbitteriju je napravil iz mavca 24 angelevo.

Letos pred svetno nedeljo smo, potem ko smo dobili potrebna dovoljenja od škofijske in civilne oblasti, predstavili in znižali glavni oltar in ves prezbitterij prekrili z repentaborskim kamnom. Tabernakelj smo postavili v steno na levi strani, na desno stran stene pa smo pod sliko Zadnje večerje postavili nov križ na nabrežinskem marmorju.

Za zgodovino naj še omenimo, da je bila cerkev v oktobru 1956 vsa prenovljena in prebeljena ter dobila nova okna, nove lesence ter električno razsvetljavo. 10. marca 1957 so dali na stene nov križev pot. V septembru 1966 so napravili v cerkvi ozvočenje, ki se je lani zamenjalo z novim. 26. sept. je začelo delovati električno zvonjenje.

VERSKO ŽIVLJENJE V TREBČAH

Prvi prebivalci vasi so bili kmetje in obrtniki. Zdi se, da versko življenje ni bilo tako slabo. Razmere pa so se močno spremenile že med prvo svetovno vojno. Družinski očetje in odrasli fantje so bili poklicani v vojsko. Fronta ni bila daleč. Doma so ostale ženske in otroci. Dostikrat so živeli v velikem pomanjkanju. Izpostavljeni pa so tudi bili vsakovrstnim nevarnostim. Po zadnji vojni pa so Trebče postajale vedno bolj delavska vas. Malo jih je danes, ki bi se še bavili s kmetijstvom.

Leta 1874 so zgradili šolsko poslopje. V šolskem letu 1880-81 je bilo 99 otrok na osnovni šoli. Leta 1914 so dosegli število 133 vpisanih. Leta 1900 je bilo 105 šolskih otrok. Od 1923 do 1944 je bila šola v italijanščini. 1944 so zopet uvedli slovensko šolo. 1947 je bilo na osnovni šoli 84 otrok. Ko so na Opčinah ustanovili nižjo srednjo šolo, je bilo na osnovni šoli 34 otrok, v otroškem vrtcu pa 30. Poleg tega je bilo še 10 otrok z italijanskim učnim jezikom. Danes je na slovenski osnovni šoli 23 otrok, 11 otrok pa na italijanski. Šest od teh je iz Trebč, pet pa jih pripeljejo od drugod.

Od ustanovitve samostojne kaplanije ni bilo v Trebčah ob nedeljah in praznikih

drugega kakor sv. maša, priprava otrok na prvo sv. obhajilo in na birmo. Imeli so majniške in oktobrske pobožnosti, hodili so na romanja. Gojili so petje cerkvenih pesmi, za kar si je pridobil veliko zaslug Danilo Kralj, ki se je rodil 1900 in je bil 45 let organist do svoje smrti 1962. Po njegovi smrti se je dosti trudil za cerkveno petje župnik Alojzij Rozman, ki je sam bil glasbenik. Ob vizitacijah se je škof večkrat pohvalno izrazil, da lepo skupaj molijo in pejejo.

Organiziranega apostolskega delovanja laikov v Trebčah nikdar ni bilo. Šele ko je dekan Andrej Cink prihajal v Trebče, je duhovnik Bonat, ki je ssem prihajal na oddih, ustanovil Apostolstvo molitve. Pod Ernestom Beletom se je med drugo svetovno vojno vojno Apostolstvo močno razširilo med otroki in mladino, pa tudi med ženami, da je štele tudi do 400 članov.

ODPAD LJUDI, ZLASTI MOŠKIH OD CERKVE

Ernest Bele je 17. junija 1946 zapisal v župnijski kroniki: »Ubogo naše Apostolstvo! Začela se je huda gonja proti duhovniku... pa tudi proti vsem tistim, ki so v tesnejši zvezi z njim. Moški, razen nekaterih, so zapustili cerkev.« V kroniki je 27. oktobra 1946 zapisano: »Svetniški in zaslužni gospod dekan Andrej Cink je užival velik ugled in spoštovanje. Z vsemi močmi je ljudi vabil v cerkev in h krščanskemu življenju, vendar veliko ni mogel narediti; brezbožni vpliv se je vedno bolj krepil in je zajemal vedno širšo maso vaščanov.«

Župnik Alojzij Rozman je 31. dec. 1953 zapisal v kroniki: »Večina moških ne prihaja ob nedeljah v cerkev.« Dne 28. avg. 1960 je župnik Rozman ob škofovi vizitaciji zopet zapisal: »Ob tej priliki je škof videl skoraj popoln odpad moških od cerkve.« Dne 11. nov. 1962 je Rozman še zapisal: »Dušnemu pastirju večina ne verjame več, vso znanost črpa iz brezbožnega tiska. Ljudstvo se je prostovoljno podalo v sužnost brezbožnikom, dosledno se ravna po njihovi trdi disciplini in po njihovih navodilih... Dobro misleči ne nudijo odpora, ker se bojé...«

Tak je sedaj položaj v župniji. Ko je g. Alojzij Rozman prišel 1950 v Trebče, je še okrog 170 župljanov hodilo v cerkev. Zdej jih prihaja okrog 60. Tretjina je otrok, moška dva ali trije, od odraslih fantov ni nobenega, mladih mater ni videti. Poleg otrok sestavljajo večino starejše žene. V cerkev zahaja le okrog 10 odstotkov župljanov.

Ni mogoče pričakovati, da bi se v kratkem času kaj spremenilo. Ze pri prejšnjih škofovih vizitacijah je bilo rečeno, da je treba pridobivati za vero in versko življenje posameznike, vsakega posebej. Čeprav so povečini še krščeni, po življenju žal niso kristjani.

Od obiska gospoda nadškofa verni pričakujemo spodbude, da tudi navodil za bodoče delovanje za božje kraljestvo v naši župniji.

Župnijska cerkev v Trebčah

PROGRAM SKOFOVEGA OBISKA

V nedeljo 3. junija ob 10. uri prihod g. škofa v Trebče, nato sv. maša, med katero bo škof posvetil novi oltar in bo pridigal. Takoj po maši bo blagoslovitev obnovljenega znamenja križa v vasi. Nato se bo razgovarjal s prvoobhajanci, ki bodo prejeli prvo sv. obhajilo to nedeljo 27. maja (11 po številu), in s strežniki ter tistimi, ki se prvo leto pripravljajo na sv. birmo. Po kosilu bo ob 16. uri srečanje s skavti in skavtinjami ter z župnijskim pastoralnim svetom.

V ponedeljek 11. junija bo ob 11. uri obiskal slovenske in italijanske otroke osnovne šole in otroškega vrtca. V torek 12. junija bo popoldne ob 17. uri obiskal pokopališče; potem bo v cerkvi maša za rajne župljane. Nato se bo v dvoranici v župnišču srečal s starši prvoobhajancev in birmancev in z vsemi župljani, ki bodo tedaj prišli blizu.

■ Predsednik Pertini je sprejel na Kvirinalu Tatjano Bonner, hčerko Saharove žene Helene ter Tatjaninega moža Efrema Jankeleviča. Oba sta prišla prosit Pertinija, da bi v Moskvi posredoval za zakonca Saharov, ki sta že od leta 1980 konfinirana v mestu Gorki ter sta zadnje čase začela z gladovno stavko, da bi Helena lahko prišla na zdravljenje v Italijo. Pertini je Saharovo pastorko Tatjano in njene moža pridržal na kosilu in obljubil, da se bo še naprej trudil za osvoboditev obeh zakoncev. Pertini je v zadevi Saharov že trikrat posredoval: leta 1980 in 1981 pri Brežnjavu, lani pa pri Andropovu, vedno brez uspeha.

■ Od 15. maja ima Jugoslavija novo vodstvo. Predsednik predsedstva (šef države) je za eno leto postal Črnogorec Veselin Djuranović. V tem predsedstvu, ki ima 9 članov, zastopa SR Slovenijo Stane Dolanc, ki je bil do sedaj zvezni notranji minister. Na tem položaju ga je nasledil Črnogorec Dobroslav Čulafić, zunanje ministrstvo pa je od Makedonca Mojsova prešlo na Bosanca-Muslimana Raifa Dizdarevića. V novem izvršnem svetu so od Slovencev Janez Zemljarič kot podpredsednik, Vlado Klemenčič za finance, kot član pa Jernej Jan.

Predstavitev knjige o Števerjanu

V petek 18. maja zvečer je bilo v župnijskem domu »F. B. Sedej« prav pristrčno slavje. Na zelo slovesen način so predstavili knjigo Marjana Terpina »Števerjan«. Izid knjige je bil napovedan že lansko jesen ob stoletnici domačega slov. katol. prosvetnega in bralnega društva. Toda iz tehničnih razlogov se je izid knjige zakasnil.

Tiskarna Grafica Goriziana se je potrudila, da se knjiga prav čedno predstavlja s številnimi posnetki dokumentov in fotografij. Tudi naslovna stran kar kliče k prelistavanju knjige, saj je že tam v kratkih sličicah nekaka strnjena podoba Števerjana in Jazbin. Emil Valentinčič in Marijan Breclj sta k jezikovni in grafični podobi knjige prispevala svoj delež, kot je omenil avtor sam. Knjiga sama je pa zajetna, saj obsega 300 strani. Izdalo jo je domače PD »F. B. Sedej«, kot je napisano na zadnji strani.

Predstavitev je presejala okvir sličnih dogodkov; bila je neke vrste akademija.

OD TEDNA DO TEDNA

■ V javnost je prišlo, da se je 28. marca letos v posebnem pismu bolgarski pravoslavni patriarh Maksim obrnil na papeža, da bi ta posredoval pri italijanski vladi v prilog zaprtega Bolgara Antonova, ki je obdolžen sodelovanja pri atentatu na papeža 13. maja 1981. Sv. oče je patriarhu odgovoril, da dobro razume plemenita čustva, ki so ga navdihovala pri pisanju pisma in da je o tem obvestil italijansko vlado. Dobil pa je odgovor, da se leta mora držati ustavnih predpisov in se ne sme vmešavati v zadeve sodstva. Bo pa italijanska vlada priporočila sodnikom, naj pospešijo procesni postopek zoper Antonova.

■ V Perzijskem zalivu se zadnje dneve vrstijo napadi na petrolejske ladje, ki jih izvajajo tako iranska kot iranska letala. V soboto 19. maja je žrtev takega napada postala tudi panamska ladja »Fidelity«, ki pa ima jugoslovansko posadko. Po napadu pogrešajo tri mornarje, trije pa so bili ranjeni. Ostalih 18 je zdravih in so sedaj nameščeni v iranskem pristanišču Bushern. Sama ladja se je potopila v četrtr ure. Zaradi ponavljajočih se napadov je plovlba petrolejskih ladij za Perzijskem zalivu skoro zamrla. Od običajnih 800 jih je videti le še kakih sto, kar bo imelo že v zelo kratkem času lahko za posledico porast cene bencina v Evropi in pomanjkanje naftnih proizvodov.

■ Isti dan kot v El Salvadorju so imeli 6. maja drugi krog predsedniških volitev tudi v južnoameriški državi Ekvador. Tu je zmagal 53-letni León Febres Cordero, po poklicu stavbenik. Bil je kandidat združene desnice in je prejel 3.794.141 glasov (52%), kandidat združene leve socialdemokrat Rodrigo Borja pa 1.245.898 (47,92 odstotka) glasov; 24,83 % volilnih upravičencev se je vzdržalo glasovanja.

Popestrili so spored recitator Stane Raztresen, trio Tone Kozlevčar (petje), Miha Dovžan (citre), Vitomil Ahačič (harmonika). O knjigi pa so spregovorili prof. Marija Češčut, dr. Raffko Dolhar in predsednica SSO Marija Ferletič (v italijanščini). Vsi trije so poudarili, da pomeni knjiga M. Terpina velik doprinos ne samo k zgodovini Števerjana, temveč tudi k spoznavanju naše preteklosti na Goriškem in zlasti v Brdih. Knjiga sega nazaj v rimske čase in se od tam razpleta vse do naselitve Slovencev v Brdih (konec 6. stol.) prek srednjega veka in fevdalne dobe do Napoleona, pomladi narodov 1848 ter narodnega prebujenja tudi v Brdih.

Po tem prelomnem letu se tudi v Števerjanu začne prvo kulturno življenje s šolo, društvom, časopisi in knjigami, ki so prihajale v Števerjan. Ta doba pomeni začetek političnega življenja in strank. Saj Števerjan ni bil nikakoli izjema v zgodovini našega naroda, kakor ni izjema tudi danes.

Tako nas Marjan Terpin privede do prve svetovne vojne, ko je bil Števerjan tri leta tik za soško fronto, ki je potekala na Oslavju in Sabotinu. Ljudje so šli v begunstvo ali v Italijo ali v Avstrijo. Po vojni se je začela obnova porušene vasi v povsem novih razmerah, saj je tudi Števerjan prišel pod novo državo, potem ko so mu 400 let vladali avstrijski cesarji. Življenje pod Italijo ni bilo lahko v nobenem oziru, tudi v gospodarskem ne. Posebno hudo je pa zadel Števerjan fašistični režim s svojo raznarodovalno politiko.

Tako so v Števerjanu dočakali še drugo svetovno vojno, ki je v vseh Primorcih zbudila toliko upov na pravo svobodo. V tem upu so se Števerjanci odzvali osvobodilnemu boju v velikem številu in doprinesli veliko žrtev.

Kakor prva tako se je končala tudi druga svetovna vojna in prinesla svoja razočaranja. Ne tostran ne onstran državne meje se niso povsem uresničile želje in upi Bricev. Eno se je pa le spremenilo: uresničil se je stoletni sen brških kolonov, da so postali gospodarji na svoji zemlji.

S tem se knjiga konča. Vendar velja poudariti, da se avtor ustavlja in govori o vseh pojavih življenja v Števerjanu: gospodarskem, kulturnem, političnem, šolskem in verskem dogajanju. To drži zlasti za starejšo dobo, ko objavlja zapise prvih vizitacij in pa kako pridigo domačega dušnega pastirja. Marija Češčut je dejala, da je knjiga prijetno napisana in da iz nje veje ljubezen do rodne vasi in do slovenstva.

Raffko Dolhar se je pa vprašal, ali je knjiga zgodovina ali kronika. Eno in drugo je; zgodovina, ker se opira na številne dokumente, je pa tudi kronika, ker prinaša pričevanja nekaterih starejših vaščanov. Moramo pa pritrditi dr. Dolharju, da je prvi, obširnejši del knjige napisan bolj izčrpno in bolj objektivno kot zadnji, ki govori o časih po vojni. Ali se je avtorju mudilo ali je bil kak drugi vzrok, da je šel prehitro mimo nekaterih važnih pridobitev po zadnji vojni.

Med temi je nakup »Borovcev« in pozneje zgraditev župnijskega doma »F. B. Sedej«. Starejši se še dobro spominjamo, kako smo se po vojni zbirali med »Borovci« za vse večje prireditve. Pozneje je postal središče prosvetnega in tudi cerkvenega življenja v Števerjanu župnijski dom, v katerem ima sedež tudi istoimensko domače prosvetno društvo. Tudi predstavitev knjige »Števerjan« je bila v tem domu. Ali res ni zaslužila ta pobuda večje pozornosti v knjigi?

Prav tako se mi zdi, da bi moral Marjan Terpin bolj poudariti odpravo kolonstva v števerjanski občini in z njim združen gospodarski razvoj občine. Vse to sicer omenja, a gre za tako odločno prelomnico v življenju Bricev, da bi zaslužila posebno poglavje. Morda bo vse to prišlo do večjega poudarskega ob kakih prihodnjih priložnostih.

Na predstavitvi so bili tudi številni povabljeni gostje iz goriške in tržaške pokrajine in tudi iz Nove Gorice. Pri vsem tem bi morala biti bolj poudarjena tudi vloga domače občinske uprave, ki je s številnimi in drznimi pobudami pomagala občanom vsa leta po vojni pri njih rasti gospodarskega, kulturnega in socialnega življenja. To bi bili morali izpričati pri predstavitvi knjige.

Za konec naj povem, da je knjigi dodan kratek povzetek vsebine v italijanskem in nemškem jeziku.

»Oj, Števerjan, ti biser naših Brd, / goric bogat in vinorodnih trti!« Sedaj imaš še knjigo, ki bo ponesla tvojo podobo v širni slovenski in tuji svet.

K. Humar

Zlati redovni jubilej slovenske misijonarke

V ponedeljek 28. maja bo slovenska misijonarka s. Anica Miklavčič, doma iz Trsta, praznovala 50-letnico svojih redovnih zaobljub, ki jih je napravila eno leto po novi maši svojih bratov. Redovniško in misijonsko življenje kot kanosijanka je pričela na Kitajskem, nadaljevala na Japonskem, potem na otoku Formozi (Taiwanu) in sedaj deluje v Hongkongu. V svojem zadnjem pismu dr. Lojzetu Skerlu piše med drugim:

Velikonočni prazniki nam vsako leto daje veliko dela s pripravljanim katehumenov. Letos jih je bilo nad tisoč. Tu v

Hongkongu je priprava na ta zakrament zelo slovesna. Traja eno leto in je razdeljena v tri obdobja, če gre za odrasle. Najprej prejmejo znamenje sv. križa in evangelija, nato sv. maziljenja z oljem katehumenov, na veliko soboto zvečer pa jih oblije krstna voda, pri čemer prejmejo belo obleko in gorečo svečo. Na binkoštni praznik se nato v stolnici skupno zahvalijo za neizrekljivi dar. Slovesnosti predseduje sam škof.

So pa tudi stari, bolehi, mrtvoudni, ki prejmejo sv. krst, ker ne morejo priti v cerkev, kar doma. Njih priprava traja

šest mesecev, izvedejo jo pa redovne sestre in katehisti. Pri tem delu pridem v poštev tudi jaz. In to je moje veliko veselje. Starim in bolnim nosem tedensko sv. obhajilo, zaposlena sem pa tudi z otroki japonskih katoličanov, katere učim krščanski nauk in pripravljam na prvo sv. obhajilo. Kako so veseli, da imajo v Hongkongu sestro, ki zna japonsko, pater dominikanec, španec po narodnosti, pa ob nedeljah zanje mašuje, ker tudi zna japonsko.

Naše sestre me vzpodbujejo, naj bi šla ob 50-letnici svojih redovnih obljub obiskat domovino. To sem storila samo enkrat po 30 letih, a sedaj se mi to ne zdi potrebno. Naš oddih bo v nebesih, tu pa hočem služiti Jezusu, ki ga nosim vsak dan po teh cestah. Tudi naša Cerkev na Kitajskem potrebuje molitev in žrtev.

Letos mineva 125 let, odkar so prišle semkaj prve štiri sestre kanosijanke. Tedaj je bil otok še poln roparjev, ki so se skrivali med skalami. Odprle so šolo in od tu so se razširile po vsem svetu. Res, kako lep je naš poklic!

G. Stanko Pavlin, salezijanski misijonar tu v Hongkongu mi bo preskrbel lične spominske podobice za vse moje drage rojake po svetu, ki jih ni malo. Samo v Trstu jih je cela vrsta, zlasti pri Marijini družbi, ki me poznajo. Jaz vedno molim za slovenske duhovne poklice na Tržaškem. Končno sem pri svojih 70 letih doumela pomen žrtev in da Bog od mene zahteva, da mu dam vse.

Ana Maria Lou, stara 82 let, že dolgo slepa. Zelo si je želela biti krščena. S. Anica Miklavčič jo je pripravila na krst in ji bila tudi krstna botra

Jubilejni koncert mešanega zbora Rupa-Peč

Vsaki jubilej poudarja važno dobo v življenju neke osebe ali ustanove. Če pa gre za 50-letnico, je ta doba vsega upoštevanja vredna. In tak jubilej je v soboto 19. maja proslavil mešani zbor Rupa-Peč s samostojnim koncertom v Katoliškem domu v Gorici.

Zbor se je na to proslavo dobro pripravil in do vseh potankosti izvedel začetni program. Na natisnjem sporedu pesmi je tudi kratka zgodovina te skupine, ki že toliko let prepeva Bogu v čast in ljudem v razvedrilo.

Zbor Rupa-Peč ni samo cerkvena ustanova, ki sodeluje pri cerkvenih opravilih vsako nedeljo, temveč goji tudi posvetno pesem in vsa ta leta nastopa v javnosti.

Ustanovil ga je Janez Pavletič med obema vojnama, ga predal mlajšemu bratu Niku, katerega je pred dvajsetimi leti nasledil Zdravko Klanjšček. Obema prvima pevovodjema so na sobotnem večeru poklonili priznanja, enako sedanjemu.

Ves spored je s sočno besedo povezovala Jožica Znidarčič, ki je tudi prebrala številne čestitke zborov in osebnosti. Pozdravili so in čestitali tudi deželni svetovalec dr. Drago Štoka, goriški pokrajinski odbornik dr. Mirko Spacapan, podpredsednica ZSKP Franka Žgavec in drugi.

Koncert je obsegal 16 pesmi, razdeljenih na dva dela. V prvem so prevladovala polifonija in umetne pesmi, drugi pa je imel bolj narodno vsebino ki je navdušenje stopnjevala in dosegla svoj višek v dirigentovi skladbi »Naša pesem«, ki je po mnenju vseh zelo posrečena in je dostojno zaključila nastop.

Po prireditvi so vli rupenski in pečanski pevci vse bogato pogostili in ob tej priložnosti so prišle do izraza še želje ostalih, ki niso mogli na govorniški oder.

Veseli smo tudi mi tega jubileja, ki naj bo za vzgled in spodbudo tudi drugim pevskim skupinam, kaj se da z dobro voljo napraviti. Prebivalci Rupe in Peči niso številni, vendar so spravili skupaj zbor, ki je v soboto štel 40 nastopajočih. In to v razmerah, ki so za vse enako težke. Hvala jim za to lepo doživetje in še na mnoga uspešna leta!

Z GORIŠKEGA

Goriško pokrajinsko tajništvo SSK o nedeljski manifestaciji

V torek se je v Gorici na svojem sedežu zbralo pokrajinsko tajništvo Slovenske skupnosti na svoji redni seji. Po uvodnem poročilu pokrajinskega tajnika Marjana Terpina, ki se je v glavnem zastavil ob nedeljski manifestaciji Slovencev v Italiji, je pokrajinsko tajništvo soglasno ugotovilo, da je manifestacija na Travniku v Gorici uspela. Slovenci so enodušno odgovorili na poziv Enotne delegacije in s svojim množičnim nastopom zavrnil vsak poskus izkrivljanja namena in cilja, ki si ga je Enotna delegacija zastavila.

Slovenska skupnost je brezpogojno sodelovala v taki obliki zahtev in je z rezultatom povsem zadovoljna. Odklanja pa nizkotne poskuse italijanskih desničarskih krogov, ki so ob manifestaciji hoteli razvneti mržnjo med tu živčima narodoma, kar pa se jim ni posrečilo. Izraza pa ob obzaloževanju in začudenost nad zadržanjem goriškega občinskega odbora in goriškega pokrajinskega predsednika. Prvi je izdal neumestnen in nepošten razglas, kateremu se je upr na predstavnika v goriškem ožjem odboru dr. Damjan Paulin, drugi pa se kljub obljubam iz enakih nagibov ni udeležil manifestacije.

Ko izražamo začudenost nad zadržanjem strank DC, PRI in PSDI, ne moremo mimo dvoličnega stališča, ki so ga zavzeli socialisti. Medtem ko so namreč njih slovenski predstavniki bili sklicatelji v okviru Enotne delegacije manifestativnega shoda (v imenu PSI je namreč govoril Jože Cej) so njih italijanski sostrankarji odločno podpirali neprimerno izjavo in jo seveda s prepričanjem podpisali. Slovenska skupnost obsoja zato zadržanje predstavnikov PSI in zahteva razčiščenje s strankami večine, nakar bo seveda podvzela svoje zaključke.

Tržič in Ronke

Verniki, ki se zbirajo pri slovenski maši v cerkvi sv. Lovrenca v Ronkah enkrat na mesec, so vpeljali navado, da enkrat na leto skupno kam poromajo. Letos so že pred meseci izbrali kot dan svojega romanja nedeljo 20. maja in kot cilj Brez ter Bled.

V kratkem času se je odzvalo toliko romarjev, da so napolnili avtobus. Bili so Slovenci, med njimi pa tudi nekaj prija-

teljev in sorodnikov italijanskega jezika. tvorili so složno »ekumensko« skupnost. Imeli so pa to veliko srečo, da jih je ves dan spremljalo lepo vreme in da so lahko v celoti izpeljali svoj program: imeli so ob 9. uri mašo na Brezjah pri Marijinem oltarju, kosilo na Bledu v hotelu »Lovce« ter po kosilu prijetno vožnjo s čolni na Marijin otok sredi jezera. Zaključili so svojo pot z obiskom blejskega gradu in Prešernove rojstne hiše v Vrbi; hiša je pa bila zaprta in ključa ni bilo mogoče dobiti. Kot zadnja postaja je bil še kratek obisk Ljubljane.

V Ljubljani se je pa vreme že začelo kisati in proti Postojni se je ulila prva huda ploha. A saj so imeli nad sabo streho avtobusa. Zaradi tega tudi nevihta ni pokvarila prijateljskega razpoloženja v avtobusu, ki se je izpričalo v pesmi in tudi v molitvi. Saj niso bili le izletniki, temveč tudi romarji. Za molitev, petje in veselo razpoloženje je skrbela v prvi vrsti Marija Gergolet, ki je bila celo nedeljo neutrujen animator.

Hvaležni Bogu za lepo vreme, Materi božji za lepa doživetja na Brezjah so se okrog 23. ure razšli na svoje domove. Za prihodnje leto imajo že v načrtu romanje h Gospe sveti na Koroško.

Kamenčki

Slovenska beseda kot orožje in municija

V Katoliškem glasu z dne 10. maja smo brali: »Za tisk in orožje je pristojen miličnik ne pa carinik.« Tako so me pred nedavnim poučili na mejnem prehodu. Lahko si mislite, da sem bil precej začuden nad takim sorodstvom: beseda in orožje.

V zborniku ob 50-letnici Goriške Mohorjeve družbe pa beremo: »Dne 2. februarja 1932 je kvestura izvršila preiskavo na sedežu GMD, da bi zaplenila "orožje in municijo".« Tako je slovenska beseda že tedaj bila prištet med »orožje in municijo«.

Za vsako diktaturo je svobodna beseda pač isto kot orožje in municija. (r+r)

■ V nedeljo 20. maja v popoldanskih urah je sv. oče obiskal župnijo Marije Pomočnice v ul. Tuscolana, ki jo vodijo salezijanci. Po maši je prisostvoval mladinskim igram na dvorišču zavoda Pija XI. V govoru je zlasti poveljeval sv. Janeza Boska, ki je znal vzgajati mladino, jo oblikovati v dobre državljane in voditi k svetosti. Mlade je znal pridobiti za dobro, resnično, lepo. Bil je resnični genij ljubezni in svetosti.

Umrl je škof Jože Žabkar

Iz Rima je dospela vest, da je tam v bolnišnici San Camillo umrl v soboto 19. maja dr. Jože Žabkar, upokojeni papeški pronuncij.

Pokojni škof se je rodil v Ljubljani 24. decembra 1914. Njegova mati je bila iz Gorice, kjer so Abujevi njihovi sorodniki. Gimnazijo je dovršil v Ljubljani, nakar se je odločil za duhovniški poklic. Škof Gregorij Rožman ga je poslal študirat na univerzo v Innsbrucku. Ko so leta 1938 Nemci zasedli Avstrijo, se je vrnil v Ljubljano in bil nekaj let prefekt v škofovih zavodih v Sentvidu. Ko so Italijani zasedli Ljubljano leta 1941, je Jože Žabkar pustil Ljubljano in odšel v Rim, kjer je bival v francoskem zavodu skupaj s prof. D. Butkovičem, msgr. V. Bavdažem in pok. Fr. Dolinarjem. Vpisal se je na Gregorijansko univerzo. Na posredovanje škofa Rožmana in dr. Janka Kralja pa je bil sprejet na papeško akademijo za diplomate.

Po končanih študijah so mu ponudili mesto profesorja na katoliški univerzi v Louvainu v Belgiji, toda bil je sprejet v vaticansko diplomacijo in ostal v službi državnega tajništva do upokojitve. Tri leta je zastopal papeža pri ustanovi Združenih narodov UNESCO v Parizu, nato pa je bil 13 let pronuncij na Finskem in na Islandiji ter istočasno papeški delegat za Dansko, Švedsko in Norveško. Svoj sedež je imel v Kopenhagnu na Danskem. V tej službi je bil posvečen za škofa in dobil naziv »naslovni nadškof virunski«. (Virunum je bilo rimsko mesto v bližini današnje Gospe svete).

Pred dvema letoma se ga je lotila težka živčna bolezen. Stopil je v pokoj in zanj so skrbele redovnice v ul. dell'Olmata v Rimu. Zadnja dva meseca je moral v bolnišnico, kjer je kot rečeno v soboto 19. maja odšel v večnost. V torek 22. maja je bil njegov pogreb v cerkvi sv. Ane v Vatikanu. Pogrebne obrede je vodil kardinal Casaroli. V torek zvečer so ga pre-

peljali v Gorico, kjer so že pokopani njegovi starši. Pogrebna maša bo ta četrtek 24. maja ob 15. uri v goriški stolnici.

Pok. Jože Žabkar je bil eden redkih Slovencev v papeški diplomatski službi. Naj počiva v Bogu.

Slovenija je vedno manj slovenska

Leta 1948 je bilo na območju SR Slovenije 97 % Slovencev, 1,2 % Hrvatov in 0,5 % Srbov.

Leta 1961 se zmanjša število Slovencev na 96,5 %, poveša se število Hrvatov (1,3 odstotka) in Srbov (0,8 %). Pojavijo se Muslimani 0,1 %.

Leta 1961 je Slovencev še manj: 95,6 %, Hrvati pridejo na 2 %, Srbi na 0,9 %, Muslimani izginejo, prikažejo pa se »Jugoslovani« (0,2 %).

Leta 1971 padejo Slovenci na 94 %, Hrvati zrastejo na 2,5 %, Srbi na 1,2 %, spet se pojavijo Muslimani (0,2 %), »Jugoslovanov« pa je 0,4 %.

Leta 1981 je izid preštovanja za Slovence že zaskrbljujoč. Naštevajo jih samo 90,5 %, Hrvatov je 2,8 %, Srbov 2,2 %, Muslimanov že 0,7 %, »Jugoslovanov« pa 1,4 %.

Iz velikonočnih pisem preganjanih litvanskih kristjanov

Aleluja! Prirčen pozdrav vam vsem na to lepo velikonočno jutro! Žal jaz ne morem odložiti križa z ramen, kakor je to lahko storil Simon iz Cirene. Iz vsega srca pa upam, da bo postal malo lažji.

Julius Sasnauskas

Z vsemi silami se trudijo, kako bi mi onemogočili, da bi kje videl Kristusovo podobo. Zadržujejo celo voščilnice. Podobno so vojaki z orožjem stražili Kristusov grob, da bi preprečili vstajenje. In vendar... danes je Velika noč!

Onute Vitauskaite

HRANILNICA IN POSOJILNICA NA OPČINAH

Zadruga z neomejeno zavezo

Opčine - Bazoviška ul. 2 - Tel. 212 494

75. POSLOVNO LETO - OBRAČUN Z DNE 31. DEC. 1983

	milijonov
ZAUPANA SREDSTVA: hranilne vloge in tekoči računi	67.031
PODELJENA POSOJILA:	
portfelj, menična in hipotekarna posojila, tekoči računi	34.240
VREDNOTNICE	17.408
NALOŽBE PRI BANČNIH USTANOVAH	18.443
ČISTO PREMOŽENJE IN REZERVNI SKLADI	6.429
POSLOVNI DOBIČEK	1.439

Hranilnica in posojilnica na Opčinah obvešča člane in cenjene stranke, da je ob ponovnem znižanju uradne diskontne mere in z namenom, da bi olajšala pogoje za razne kredite znižala od 15. maja za 1 % obrestno mero na vsa posojila. Istočasno obvešča člane in stranke, da se je obrestna mera na hranilne vloge in tekoče račune znižala za 0,75 %.

tržaške novice

Srečanje bolnih, onemoglih in ostarelih

Kot smo že javili, bo srečanje bolnih, onemoglih in ostarelih v nedeljo 27. maja ob 16. uri v župnijski cerkvi v Bazovici.

Ze od 15.30 naprej bo priložnost za sv. spoved. Lepo bo, če bomo med mašo vsi prešli sv. obhajilo in ga darovali za bolnike po svetu.

Maševal in govoril bo provincial slovenskih lazaristov. Z njim bo prišel tudi znani invalid Tone Kenda, ki bo tudi podal nekaj misli.

Po srečanju pri oltarju bo družabnost v Slomškovem domu. Tam nam bo g. provincial pokazal nekaj diapozitivov in nam predstavil list bolnikov, ki nosi ime »Priatelj«.

Povabimo na to srečanje zlasti vse tiste, ki sami ne morejo na pot in jim po svojih močeh radi pomagajmo.

Revija cerkvene glasbe v škedenjski cerkvi

Zveza cerkvenih pevskih zborov na Tržaškem je izbrala letos kot kraj nastopa cerkev v Škedenju, ki se je med drugim vedno izkazala za zelo akustično tako za pevce kot za poslušalce. Tematika letošnjega nastopa, ki je bil v nedeljo 20. maja ob 18. uri, so bile evharistične pesmi.

Nastopilo je šest zborov: v Opčin, Kolonkova, Rojana, Novega sv. Antona, Sv. Ivana in Škedenja, dirigirali pa so Franc Pohajač, Dalka Vecchiet, Humbert Mamolo, Tomaž Simčič, Nada Zerjal ter Marija Družina. Novost letošnjega nastopa so bili pevci iz Kolonkova, ki so tokrat prvič nastopili na ravni revije.

Letos so imeli prednost Mavove skladbe. Bilo jih je kar sedem. Škedenjci so nastopili kar s tremi njegovimi skladbami. Mav naj vzgaja naše pevce in poslušalce. Tudi slog cerkvene glasbe je napredoval, mi pa smo še preveč navezani na dobo romantike, kar je opaziti pri obredih. Imamo že lepo vrsto sodobnih skladateljev cerkvene glasbe, ki so še vedno ostali zvesti čistemu izrazu, a njihov jezik je sodoben; te naj upoštevajo naši pevci. Prišli smo že do neke glasbene prenasličnosti po naših cerkvah, da moramo nujno stopiti na novo pot, ki je v bistvu in duhu cerkvenega čutenja.

Prav tu je zasluga teh revij, posebno revije cerkvenega petja, ki je po svoje nujno potrebna. Seveda zahteva trud in napor, a po nastopu so pevci poplačani, če že ne z drugim, z zadoščenjem. Ob teh nastopih ni važno večje ali manjše število poslušalcev, važen je nastop, ki bo dal pevcem in poslušalcem zavest, da je cerkvena pesem nekaj živega, da je prehodila že precej poti. Sodobna cerkvena pesem je močno zakoreninjena, je izraz vere sodobnega človeka, skratka dokazuje, da je v slovenski cerkvi živ čut kulture v znamenju zdravega napredka.

Dušan Jakomin

Dnevi zbranosti v Marijinem domu

Ze od ustanovitve Marijine družbe se vsako leto v tednu po beli nedelji vrši duhovna obnova, ki jo je letos vodil g. Ivo Miklavc iz družbe salezijancev in župnik pri Sv. Brigiti (Ankaran pri Kopru). Gospod je dobro znan pri skavtih, ki ga pogosto vabijo na duhovne obnove in na taborjenje.

Ta sin naše lepe Štajerske nas je skozi štiri dni zaposlil s premišljevanjem o deželi, po kateri »tečeta mleko in med«. Nekoliko nenavadna je bila že njegova predstavitev. Kdo bi si mislil, da je mogoče priti do duhovniškega poklica kljub te-

mu, da se ga na vse kriplje otresaš! Brez olupšav smo slišali, kaj vse je »pogrunta«, da bi se izognil duhovništvu. Kristus je pač že pravočasno sklenil z njim doživljenjsko pogodbo in ga premagal s svetlobo, ki je Savla vrgla s konja.

Novost letošnje obnove je bila v njeni antropološki usmeritvi. Za izhodišče si je vzela odlomek iz 5. Mojzesove knjige, kako so Izraelci zaradi stiske pod Egipčani vpili h Gospodu, in Gospod jih je uslišal ter jih z močno roko, znamenji in čudeži povedel v obljubljeni deželo.

Da nismo morda tudi mi v življenju gluhi ali celo gluhomemi za stisko bližnjega, v njegovem pričakovanju?

Po načrtih, ki si jih je človek zamislil, da je s pomočjo razuma sam vzel v roke svojo usodo, da ustvari enačbo: gospodarski napredek — dosežena človeška sreča (kjer je Bog izključen), smo se znašli v svetu mamil, splava, panike pred bodočnostjo ter poneumljenju ljudi, ki so jim najsvetejši trenutki življenja tisti, ko stotisočglava množica v napetosti pričakuje »gol« na nogometni tekmi.

Z močno roko nas Bog po svoji Cerkvi še vedno vodi v obljubljeni deželo, tj. k zavesti pravilnega vrednotenja materialnih danosti, k osveščenosti naše duhovne presežnosti, da namreč nismo le mehanizem reflektov ali infantilna opica, temveč podoba božja in krona stvarstva.

Veliko globokih resnic je vpletel med svoje govore iz Kosovelovih »Meditacij«. Spodbujal nas je, naj ne bomo preveč privezani na cerkveno vrvo ali se ustavljam ob napakah, ki se jih ne bomo nikoli docela znebili; glejmo rajne na toliko dobrega, ki smo ga že ali pa ga še bomo vsak na svojem delovnem mestu uresničili. Za osnovo vrednotenja našega dela pa ne gre prvenstveno za vrsto dela, ki ga kdo opravlja, marveč velja predvsem dejstvo, da je tisti, ki ga opravlja — oseba. (Po Janezu Pavlu II.).

Neobičajno za duhovne obnove nam je bilo branje iz knjige »Alahov vrt«. Menih Boris se izneveri svojemuko poklicu in se preda človeški ljubezni žene, s katero ima otroka. Vendar pa ga verna žena zopet napoti, da se vrne v samostan potem ko ji je dolga leta prikrival svoj greh. Velika ljubezen in zaupanje do žene sta mu narekovali: »Samo ljubljene osebi se lahko spovem.« Tako naj bi bilo tudi naše razpoloženje do spovedi, ko odpiramo svoje srce in svoje slabosti najboljsemu Očetu. Za vse pa velja: ni greha ali prestopka, ki so ga drugi storili, da bi ga tudi mi ne bili zmogni storiti.

Tako je potekalo naše raziskovanje v globino, »kjer skale glasno molčijo in tišina šepeta«. Grebati je potrebno, dokler ne pridemo do večnostnega prostora v sebi.

Teh nekaj misli samo za kroniko; družbenice so lahko dobile glavne govornikove misli razmnožene na listih za nadaljnje razmišljanje.

Hvala Bogu za lepe dneve zbranosti, hvala tudi g. Miklavcu in želimo mu veliko blagoslova in uspeha pri novi cerkvi v Ankaranu. F.V.

Binkoštno bedenje

Škofijska komisija za mladinsko pastoralo v Trstu organizira za binkošti molitveno srečanje ali binkoštno bedenje. Srečanje bo v soboto 9. junija v Marijinem svetišču na Vejni in se bo začelo ob 20.30. Zbiranje bo pri Obelisku na Opčinah ob 19. uri, nato peš po Napoleonski cesti do svetišča. Molitveno srečanje bo na Vejni, ker slavi letos tržaška Cerkev 25-letnico posvetitve Mariji.

Delegacija občinske uprave na Sardiniji

Prejšnje dni se je mudila na Sardiniji delegacija goriške občine. Šla je v mesto Sassari, kjer je prišlo do pobratenja z Gorico. To je goriški občinski svet sklenil že lansko jesen. V delegaciji, ki jo je vodil župan Scarano, je bilo veliko predstavnikov občinskega odbora in sveta, uradov in mestne straže. Prisotna sta bila še podpredsednik pokrajinske uprave Fabbro ter deželni svetovalec Longo. V zastopstvu sta bila tudi oba občinska predstavnika SSK, dr. Damjan Paulin ter dr. Andrej Bratuž.

V Sassariju je bilo na sporedu več uradnih svečanosti, na katerih so bile prisotne vse tamkajšnje mestne, vojaške in cerkvene oblasti. Goriški gostje so si lahko ogledali veliko zanimivosti mesta, obiskali pa so tudi bližnje znane turistične in zgodovinske kraje.

Predstavniki sardinskega mesta bodo verjetno jeseni vrnilo obisk naši občini.

Seja Zveze slov. katol. prosvete

Druga redna seja ZSKP je bila 7. maja v sejni dvorani ob Katoliškem domu. Številna udeležba članov je ponovno pokazala, da je zanimanje za prosvetno in kulturno delovanje še vedno živo. Tudi na tej seji je prišlo do zanimivih predlogov za bodoče delovanje Zveze, ki bodo ob uresničitvi gotovo nekaj pomenili za naš prostor. Najpomembnejše misli posredujemo v tem poročilu.

Sejo je odprl predsednik D. Paulin, ki je zlasti podčrtal uspeh koncerta Slovenskega okteta v goriški stolnici 5. maja. Ta uspeh je tem bolj razveseljujoč, v kolikor je bil prirejen v sodelovanju z italijanskim zborom L. Fogar, in je bil namestjen tudi italijanski publik. Zato spada ta koncert med najvažnejše prireditve, ki jih je Zveza organizirala v zadnjih mesecih.

Odbor je nato razpravljalo o manifestaciji v podporo zakonu za globalno zaščito Slovencev v Italiji v nedeljo 20. maja na goriškem Travniku. Člani društev naj bi se shoda polnoštevilno udeležili ter tako izpričali enotnost Slovencev v tem boju in trdno vero v obstoj naše narodne manjšine.

Pomembna točka večera je bila razprava o razstavi del slikarja Toneta Kralja ob 85-letnici njegovega rojstva, ki bo prihodnje leto. Veliko Kraljevih del je na Primorskem, zato je primerno, da z razstavo izkažemo pozornost temu slikarju. Razstavo »Tone Kralj na Primorskem« želi ZSKP organizirati v sodelovanju s tržaško Slovensko prosveto, da bodo dela, podobna kot pri Gorsetovi razstavi, na ogled tudi v Trstu.

Govor je bil še o sodelovanju Zveze na reviji »Pesem mladih« v Kulturnem domu, o udeležbi predstavnika Zveze na občnem zboru ZSKD v Sv. Križu 12. maja in o sestanku med predstavniki obeh Zvez, ki delujeta na Goriškem ter o širšem posvetu o mladini, ki naj bi bil čimprej. Vsako društvo je tudi poročalo o preteklem in prihodnjem delovanju in z debato o manjših problemih se je seja zaključila. Prihodnja seja (zadnja pred počitnicami) bo 4. junija.

Nadomestne občinske volitve v Trzinu

Zaradi nekaj nepravilnosti na lanskih občinskih volitvah v Trzinu na sedežu št. 42 so se morale volitve preteklo nedeljo 20. maja na tem sedežu ponoviti. Od 578

volilnih upravičencev jih je volilo 516.

Volitve so pokazale, da DC še kar naprej nazaduje. Prejela je 104 glasove (lani 169). Prehiteli so jo socialisti, ki so se okrepili od 64 na 118 glasov. Komunisti so prejeli 87 glasov (-2), PSDI 68 (kot lani), PRI 76 (+5), PLI 3 (-4), LpT 3 (-6), MSI-DN 28 (-7), zeleni 8 (-12).

Zaradi teh volitev so komunisti izgubili enega svetovalca, republikanci pa pridobili enega. Novi sestav trziškega občinskega sveta je sedaj naslednji: DC 12, PCI 12 (-1), PSI 6, PSDI 4, PRI 3 (+1), MSI-DN 2, zeleni 1.

Sovodnje

Izredna seja občinskega sveta. Edina točka dnevnega reda na tej seji v četrtek 17. maja je bila izglasovanje resolucije za zaščitni zakon v Italiji, obenem pa naj bi se s sejo podprlo enotno zborovanje v Gorici.

Župan Vid Primožič je dejal med drugim, da hočejo sovodnjski občinski možje javno in odločno podpreti to zborovanje, hkrati pa ponovno opozoriti oblasti na obveznosti, ki jih ima italijanska država po ustavi do nas Slovencev.

V razpravo so posegli skoraj vsi svetovalci in poudarili pravilnost enotnega nastopanja vseh slovenskih skupin in strank. Tudi svetovalci SSK so se v svojih večkratnih posegih strinjali o nujnosti enotnega nastopa vseh Slovencev ne glede na politično pripadnost. Tako je Branko Černič dejal: »Pozdravljam to prvo enotno pobudo, ki lahko postane zgodovinska prelomnica v obdobju slovenske navzočnosti v sklopu italijanske države. Prepričan sem, da bo ta pobuda ustvarila pogoje za skupen jezik v vseh problemih, ki se tičejo naših ljudi.«

V drugem posegu pa je opozoril, da če bi vsi Slovenci našli skupen jezik tudi na političnem področju, bi lahko združeni že dosegli zavidljive uspehe ne da bi bilo treba hoditi iskati pomoč k strankam, ki sebe označujejo za demokratične.

Izletnikom v južno Španijo

Ponovno pozivamo udeležence izleta, ki ga Katoliški glas prireja v južno Španijo, naj TAKOJ sporočijo svoj »Codice fiscale« in kraj bivanja. Poravnajo naj tudi čimprej svoje obveznosti. Zadnji rok je 30. junija.

Na voljo je tudi še nekaj prostih mest. Kdor se zanima, naj se takoj odloči in prijavi.

OBVESTILA

Romanje v Padovo. V soboto 2. junija popoldne bo romanje, ki ga vodi goriški g. nadškof. Nekateri naši ljudje želijo na škofijsko romanje. Če se bo priglasilo toliko romarjev, da jih bo za en avtobus, bomo imeli slovenski romarji svojega. Prijavite se pri svojem župniku, ta pa naj do ponedeljka 28. maja sporoči na slovenski dušnopastirski urad v Gorico, tel. 32075. Prispevek na osebo 13.000 lir.

V Kulturnem domu v Gorici nastopi SSG iz Trsta z igro Brendana Brehana »Talec« in sicer v nedeljo 27. maja ob 16. uri red A, v ponedeljek 28. maja ob 20.30 red B in v torek 29. maja ob 20.30 red C.

V Kulturnem domu v Trstu bo uprizorilo SSK komedijo Dušana Kovačevića »Radovan Tretji« v četrtek 24. maja ob 16. uri za red J.

V STANDREŽU

PRAZNIK ŠPARGLJEV

Sobota 26. maja ob 20. uri: odprtje in plesna zabava.

Nedelja 27. maja: ob 15.30 slikarski ex tempore; ob 19. uri kulturni program z nastopom štandreškega mladinskega zbora, mešanega zbora Rupa-Peč, godbe na pihala iz Anhovega in ritmične telovadbe.

Sobota 2. junija: plesna zabava.

Nedelja 3. junija: ob 19. uri nastop štandreške dramske skupine z veseloigro »OCE NA POLIKLINIKI« in goriškega skavtskega ansambla; sledi plesna zabava.

Skavtska organizacija - Trst, vodstvo veje volčičev in veverič vabi vse svoje članke in članice na jurjevanje, ki bo v nedeljo 27. maja v Trebčah na župnijskem travniku. Začetek ob 9.30. V primeru slabega vremena bo jurjevanje v Marijanišču na Opčinah.

Ob desetletnici baletne šole SSG v Trstu bo v Kulturnem domu v Trstu v soboto 26. maja ob 19. uri baletni večer. Nastopile bodo gojenke in gojenci baletne šole ter solisti ljubljanskega baletnega ansambla.

DAROVİ

Za Katoliški glas: družina Tomažič v spomin Umberta Donati 50.000; šolske sestre, Boršt 205.000; Mihelčič Franc, Zambana (Trento) 100.000; Silvana Tul 25.000; Joseph Sterbenc 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: družina Dino Vrtovec v spomin Umberta Donati 50.000 lir.

Za zdraviljenje Emila Valentinčiča: Marija Copič 50.000; Franka Hladnik 50.000; N. N. 30.000; A. C., Podgora 50.000 lir.

Za Našo pot: N. N., Podgora 10.000 lir.

Za ACM: Olga Terčon v spomin na Justo Terčon 10.000 lir.

Za cerkev v Štavnju: Ana in Milka Gorjan namesto cvetja na grob Valerije Radinje vd. Devetak, vsaka po 15.000 lir.

Za zbor Rupa-Peč: večletni prijatelj ob Prazniku fratlje 50.000 in ob petdesetletnici zbora 50.000; Franjo Rojce, Sovodnje ob 50-letnici zbora 50.000 lir.

Ob prvi obletnici smrti Roberta Ušaja iz Rupe daruje njegova žena za cerkev v Rupi 50.000, za pevski zbor Rupa-Peč 50.000, za Katoliški glas 20.000, za Katoliški dom 20.000, za Alojzijeve 20.000, za slovenske misijonarje 20.000 in za lačne po svetu 20.000 (skupaj 200.000) lir.

Za kapelico v Cerovljah: Meri Černigoj v spomin na pok. Justino 10.000; družina Furlan-Cotič, Mavhinje 20.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: dr. Drago Gantar v spomin na ženo Heleno ob obletnici smrti 150.000; K. M. v spomin na pok. Jožeta Krpana 100.000; N. N. 100.000; mati ob obletnici smrti hčerke Mimi Holstein 50.000; N. N. 30.000; Draga in Branko Lupinc 20.000; dr. Drago Gantar za strežnike 20.000; Marija Susič Ferluga 15.000; Angela Taučer-Sosič 5.000; Bruna Prašelj-Milkovič 5.000; razni 10.000 lir.

Za Vincencijevo konferenco v Trstu: Laura Abram v spomin Juste Terčon 20.000 lir.

V počastitev sv. Leopolda Mandiča: N. N. P. ob bridkem spominu na 17. maj 1940 150.000 lir.

Za kapelo pri Domju: Helena Vovk, Stare Milje 100.000; Dario Prašelj, Trst v spomin na pok. očeta 50.000; družina Wittine, Trst 50.000; F. F., Trst 50.000; N. N., Bazovica za uslišano prošnjo 25.000; V. P. Trst 20.000; Bolè, Trst ob prazniku sv. Leopolda 15.000; Silvana Ceglar, Trst 10.000; N. N., Domjo 10.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Nada Žuljan, Log 100.000 lir.

Namesto cvetja na grob Ivane Tul za cerkev v Mačkoljah: Alojzija Slavec, Slava Slavec in Jožefa Slavec po 10.000; za cerkveni zbor Imelda Rehar in Slava Slavec po 10.000; za zbor Slovenski šopek Slava Slavec in Karlina Slavec po 10.000.

Namesto cvetja na grob Alojzije Slavec za cerkev v Mačkoljah družine Smotlak (79), Smotlak (55), Slavec (54) in Strajn (59) po 50.000; Karlina Slavec, M. Slavec (61), N. N. in družina Sturman (47) po 20.000; družina Gherbassi, Zeljka Smotlak, Jolanda in Ljuba ter tri neimenovane osebe po 10.000; Alma Stepančič 30.000, skupina žena pa 60.000 lir; za cerkveni zbor Romilda z družino 40.000; za otroški zbor družina Smotlak (79) 20.000 lir.

Za misijon p. Kosa: N. N. 40.000; N. N. 30.000 lir.

Za slovenske misijonarje: N. N., Rupa 50.000 lir.

Za lačne po svetu: družina ob drugi obletnici smrti Vere Selj 50.000; Sabina in Marko, Gorica 75.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 27. maja do 2. junija 1984

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Kozorog«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Nediški zvon. 14.40 Šport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Sedma stopnja sreče. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Literarni listi. 12.00 Skrivnost verstev. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 B. Pavlovski: »West Aust«. 14.40 Tja in nazaj. 16.00 Slovensko učiteljstvo pod fašizmom. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Organist H. Bergant in Slovenski trobilni kvartet v stolnici sv. Justa.

Torek: 8.10 Veter raznaša besede. 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 Koncertni in operni spored. 11.30 Literarni listi. 12.00 Folklor narodov Jugoslavije. 14.10 Pravljica o jabolkah, ki pomladijo, in o živi vodi. 15.00 Naš jezik. 15.05 Mladi mladim. 16.00 Od Milj do Devina. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Glasbena kronika s Hrvaškega. 18.00 S. Mattioni: »Letališče«, drama.

Sreda: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Literarni listi. 12.00 Sprehodi med starimi spomeniki. 13.20 Primorska poje 1984. 14.10 B. Pavlovski: »West Aust«. 14.40 Tja in nazaj. 16.00 Iz dnevnika odvetnika A. Kukanje. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 18.00 Primorski pesniki v prikazu T. Kermaunerja.

Četrtek: 8.10 Trim za vsakogar. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Zdravniški nasveti. 14.10 Pisani otroški svet. 14.30 Naš jezik. 14.35 Tja in nazaj. 16.00 Na goriškem valu. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladinski pevski festival v Celju.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Niti življenja. 13.20 Dogodki in pro-

IZŠLA JE
NOVA KNJIGA
ZORE PIŠČANC
»MOST ČEZ OCEAN«

blemi. 14.10 B. Pavlovski: »West Aust«. 16.00 Trim za vsakogar. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladi izvajalci. 18.00 Kulturni dogodki. 18.30 Nabožna glasba.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Glas od Režije. 14.10 Izbrana dela slovenskih mladinskih pesnikov in pisateljev. 14.30 Naš jezik. 14.35 Halo, tu radio Trst A! 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 B. Lukan: »Beneška noč«, igra.

Šport

Redni občni zbor SZ Olympie bo v ponedeljek 28. maja ob 21. uri (prvo sklicanje ob 20.30) v spodnji dvorani Katoliškega doma v Gorici. Dnevni red: čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora; morebitni pozdravi zastopnikov drugih društev; poročila odborov in načelnikov sekcij; razprava o poročilih; poročilo nadzornega odbora in razrešnica dosedanjemu odboru; volitve novega odbora, nadzornikov in razsodišča; slučajnosti.

Prodajna polkletna stanovanja v goriškem centru: dnevna soba, 2 spalnici, kuhinja, kopalnica, hodnik, shramba. Centralno ogrevanje. Tel. 85328.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

SLOVENSKI HOTEL »BLEDE« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK

HOTEL »BLEDE« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06 / 777102 - TELEX Hbled 620196

Banca Agricola Gorizia c.r.ag.l. Kmečka banka Gorica v.z.o.j.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

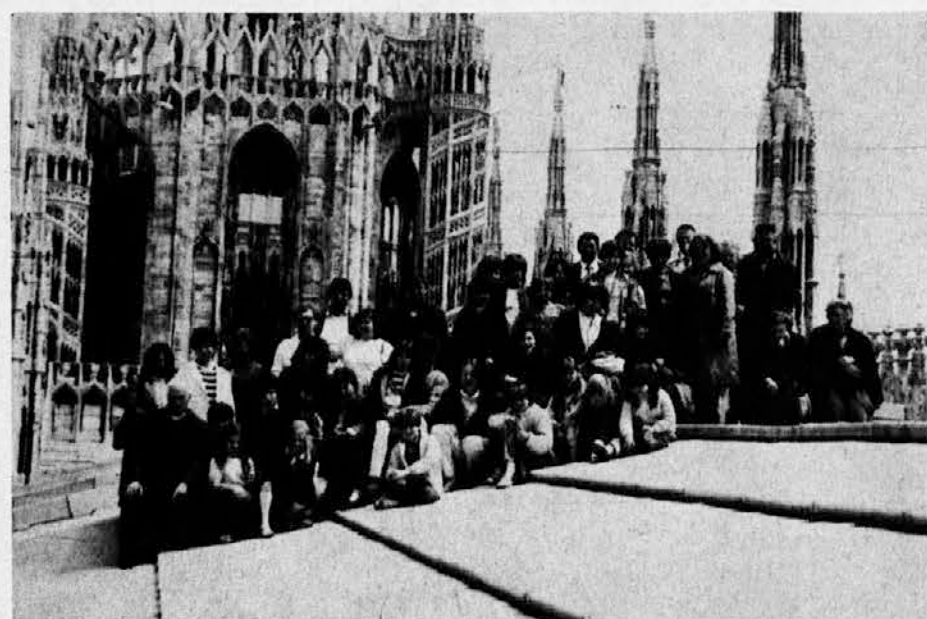
GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN

Katoliška knjigarna

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407

Cerkveni mladinski zbor iz Standreža in njihovi starši na terasi milanske stolnice 10. maja 1984